

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 16

Giải đáp: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 09/09/2005

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, ở đây có câu hỏi của đồng tu Hồng Kông

Hỏi: Người hỏi nói có rất nhiều người thông qua bạn bè giới thiệu tới đạo tràng lập bài vị, mục đích là hi vọng tiêu tai giải nạn. Nhưng những người này đa phần thiếu hiểu biết đối với Phật pháp, chỉ là đến với tâm thái rằng dù sao cũng không mất tiền nên tạm thử xem. Khi chúng con khuyên họ, bản thân cũng nên nghe kinh hiểu đạo lý, niệm Phật hồi hướng, họ liền tố cáo, nói chúng con mượn danh nghĩa lập bài vị, mời chào họ tới niệm Phật, khiến cho nghĩa công của chúng con không thể khuyên người niệm Phật.

Đáp: Vấn đề này, hi vọng người bạn giới thiệu, tức là người giới thiệu, giới thiệu họ tới đạo tràng chúng ta, người giới thiệu phải đặc biệt cẩn thận một chút. Người không tin Phật thì đừng nên giới thiệu, vậy sẽ không xảy ra chuyện như vậy, cho nên người giới thiệu phải chịu trách nhiệm nhân quả, không thể không biết điều này. Tới đạo tràng, đặc biệt là đạo tràng chánh pháp, bạn không được tùy tiện phá hoại ở đây. Đạo tràng của chúng ta không lôi kéo tín đồ, mấy chục năm nay chưa từng có chuyện như vậy, nếu như hình ảnh này sai, khiến người khác sanh ra hiểu lầm, trách nhiệm nhân quả này rất nặng. Người giới thiệu không được tùy tiện, họ tin tưởng, giới thiệu cho họ, hoan nghênh họ tới; nếu họ không tin, có nghi ngờ, tuyệt đối không được giới thiệu, hi vọng người giới thiệu chú ý.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, đồng tu nghĩa công chịu trách nhiệm ghi bài vị của đạo tràng thường sẽ tập hợp sức mạnh chung để cầu nguyện thay cho người bị nạn, nếu như phương pháp này thực sự có hiệu quả, tại sao Phật Bồ-tát không giúp đỡ chúng sanh khổ nạn tiêu trừ nghiệp chướng?

Đáp: Phật Bồ-tát không phải là không giúp, nghiệp lực của chúng sanh chướng ngại sự giúp đỡ của Phật Bồ-tát. Chuyện này trước đây đại sư Chương Gia từng dạy cho tôi, lúc tôi mới học Phật, thầy ấy dạy tôi, “ở trong cửa Phật, có cầu tất ứng”, nhưng rất nhiều người trong cửa Phật có cầu không ứng, chuyện này là như

thế nào? Thầy ấy nói, tại sao không ứng? Là bởi vì bản thân bạn có nghiệp chướng, nhất định phải sám hối nghiệp chướng, nghiệp chướng của bạn tiêu trừ rồi, cảm ứng liền hiện tiền. Không phải là Phật Bồ-tát không ứng, chướng ngại nằm ở bản thân chính chúng ta, chứ không phải ở chỗ Phật Bồ-tát, nhất định phải hiểu điều này. Sám hối như thế nào? Rất nhiều người chúng ta đều lạy sám hối, đều sám hối nhưng vẫn không sám hối được. Đại sư Chương Gia rất từ bi nói với tôi, lúc đó tôi vừa mới học Phật, đối với những thứ trong Phật giáo tôi đều cho là mê tín, vẫn rất khó tiếp nhận. Lúc đó thầy ấy rất từ bi dạy cho tôi, thầy nói sám hối không ở nghi thức, hiện tại các bạn lạy “Luông Hoàng Sám”, lạy “Từ Bi Tam-muội Thủy Sám”, lạy “Đại Bi Sám” có thể sám hối được không? Chưa chắc. Làm thế nào mới có thể sám hối nghiệp chướng? Sau không tái phạm; tôi biết tôi sai rồi, sau này tôi không phạm phải lỗi lầm giống vậy nữa, đó gọi là thực sự sám hối.

Sám hối của nhà Phật, chúng ta mới biết được giống như câu “bất nhị quá” mà nhà Nho nói, lỗi lầm chỉ có một lần, không được lặp lại, có lặp lại thì đâu phải là sám hối? Hôm nay lạy sám hối, ngày mai tiếp tục làm vậy, như vậy không được, đây là tuyệt đối không có hiệu quả. Cho nên sau khi thấu triệt đạo lý liền biết được, chúng ta làm mấy chục năm, thông đạt đạo lý này trong đại kinh đại luận. Cảm ứng, Phật Bồ-tát đối với chúng ta là cảm ứng, cảm ứng là tánh đức, ví dụ bạn xem thí nghiệm nước của tiến sĩ Masaru Emoto, nước là khoáng vật, nước không có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, chúng ta dùng tâm yêu thương đối xử với nước, kết tinh cảm ứng của nước sẽ rất đẹp; chúng ta rất ghét nước, không thích nước, kết tinh cảm ứng của nước sẽ vô cùng xấu xí, đây chính là nguyên lý cảm ứng. Cho nên chúng ta thực sự dùng tâm sám hối, sau không tái phạm nữa, đoạn ác tu thiện, vậy thì cảm ứng với Phật Bồ-tát chắc chắn đúng đắn, không chút nghi ngờ nào. Cảm ứng không thể hiện tiền, là do trong tâm chúng ta còn có vọng tưởng, còn có tạp niệm, còn có tham sân si mạn, còn có đúng sai ta người, còn có tự tư tự lợi, như vậy thì khó, cầu cảm ứng này rất không dễ dàng. Cho nên chuyện cảm ứng này, tùy theo trình độ tu học của bản thân chúng ta không ngừng nâng cao. Công phu tu hành của bạn càng đặc lực, nói cách khác, vọng tưởng, phiền não, nghiệp chướng, tập khí càng ít, cảm ứng sẽ càng rõ ràng, càng rõ rệt.

Những đồng tu nghĩa công cũng rất hiếm có, tôi cũng rất cảm khái, làm nghĩa công ở đạo tràng, nhiệt tình phục vụ mọi người. Nhưng mà như thế nào? Bản thân ít nghe kinh, bản thân rất ít làm công phu tu hành. Tu hành không phải là nghe kinh

nhiều, niệm Phật nhiều, lạy Phật nhiều, trì chú nhiều thì gọi là tu hành, đó là phương pháp tu hành; bạn làm theo phương pháp này, bạn có thực sự tu không? Vấn đề rất nhiều. Thế nào gọi là thực sự tu hành? Hành là hành vi của chúng ta, hành vi thì quá nhiều, hành vi chính là tạo tác, quá nhiều rồi, đức Phật quy nạp nó thành ba loại lớn, vô lượng vô biên hành vi trong cuộc sống đều không vượt khỏi ba loại lớn này. Thứ nhất hành vi do thân thể tạo ra, giống như giết trộm dâm, là thân này tạo ra; thứ hai là khẩu nghiệp, có nói dối, nói ly gián, nói thô ác, nói lời thù ghét, bốn loại này là khẩu nghiệp, bạn tạo khẩu nghiệp; thứ ba là ý niệm, chúng ta nói là tự tư tự lợi, danh văn lợi dưỡng, tham sân si mạn, đây là ý nghiệp. Ba nghiệp của chúng ta, ba nghiệp thân khẩu ý, ngày ngày tạo những ác nghiệp này, chướng ngại liền nhiều, nghiệp chướng, tập khí này che lấp tất cả thiện pháp, đạo lý ở chỗ này.

Sám hối nghiệp chướng chính là sau không tái phạm, hiện tại tôi biết rồi, trước đây làm sai rồi, từ nay về sau tôi nhất định thân không sát sanh nữa. Không sát sanh bao gồm không được làm hại tất cả chúng sanh, khiến cho tất cả chúng sanh vì chúng ta mà phiền não, đều thuộc về nghiệp sát, hại người. Tuyệt đối không trộm cắp, không trộm cắp là từ trong nội tâm phải khởi ý niệm chánh, tuyệt đối không được chiếm chút lợi nào của người khác, ý niệm chiếm lợi của người khác gọi là tâm trộm; mặc dù bạn không trộm nhưng trong tâm của bạn đã đang trộm rồi, bạn có tâm trộm. Thứ ba là tuyệt đối không được dâm dục, đồng tu tại gia nhất định phải giữ giới luật của Phật, không tà dâm, gia đình bạn hòa hợp biết bao, gia đình bạn tốt đẹp biết bao. Không nói dối, nói dối là lừa gạt người khác, xã hội hiện nay khẩu nghiệp thực sự vô cùng nghiêm trọng. Giống như rất nhiều bạn làm kinh doanh nói với tôi, không nói dối thì không thể kiếm tiền, vậy thì phải làm sao? Họ không hiểu đạo lý này, kiếm tiền được hay không là trong mệnh của bạn có hay không, trong mệnh của bạn có, bạn dùng phương pháp lừa gạt kiếm được tiền, dùng phương pháp không lừa gạt vẫn kiếm được tiền, vậy thì bạn hà tất phải tạo ác nghiệp?

Chuyện như này, hi vọng đồng tu, tôi thường nói, người học Phật nên đọc Liễu Phàm Tứ Huấn 300 lần, bạn liền giác ngộ, bạn liền hiểu rõ. Trong mệnh có, bỏ đi cũng bỏ không được, trong mệnh không có, dùng phương pháp gì cũng đều cầu không được. Dùng phương pháp không thích đáng có được, vẫn là trong mệnh có, cho dù bạn làm kẻ trộm trộm được, đều là trong mệnh có; nếu trong mệnh bạn không có, bạn đi trộm, ngay lập tức bị cảnh sát bắt, trộm đều trộm không được, cướp cũng cướp không được, đều là trong mệnh có. Bạn hà tất tạo tội nghiệp? Cho nên

điều này tuyệt đối không được phép. Chúng ta dùng tâm thành thật đối xử với người khác, quả thật luôn dùng sự thành thật, tôi tin rằng khách hàng đều bằng lòng tìm bạn. Con người bạn thật thà, con người bạn không lừa người khác, hàng thật giá thật, đều thích tới mua bán chỗ bạn, làm gì có chuyện không thể kinh doanh được?

Những đạo lý này nếu chúng ta hiểu thấu rồi thì chúng ta sẽ yên tâm, cả đời không lừa gạt người khác, thành thật tuyệt đối không xúi giục thị phi. Phật dạy chúng ta, Thánh nhân dạy chúng ta, ần ác dương thiện, người khác có lỗi lầm, không liên quan tới chúng ta, tuyệt đối không nhắc đến. Không những không nhắc đến, không được để lỗi lầm của người khác ở trong lòng mình, [nếu như] vậy thì bạn sai rồi. Học Phật, Đại thừa, Tiểu thừa giáo, Hiền giáo, Mật giáo, trong kinh luận đều thường nói, tu điều gì? Tu tâm thanh tịnh, đặc biệt là tu Tịnh độ, “tâm tịnh tức cõi Phật tịnh”. Làm thế nào có thể vãng sanh? Tâm thanh tịnh mới có thể vãng sanh, tâm không thanh tịnh, nói vãng sanh tới thế giới Tây Phương Cực Lạc, là thật hay là giả? Có người nói tới thế giới Tây Phương Cực Lạc gặp được A-di-đà Phật rồi họ lại trở về ngay lập tức, bạn có tin không? Chênh lệch thời gian ở thế giới Cực Lạc và chỗ này của chúng ta rất lớn, đừng nói tới điều khác, chúng ta thấy được ghi chép trong kinh điển, ba anh em Vô Trước, Thiên Thân, Sư Tử Giác đều rất giỏi giảng, ba người đều tu pháp tướng duy thức, cầu sanh Di-lặc Tịnh độ. Ba anh em đã hẹn nhau, sau khi người nào tới đó trước, tới Di-lặc Tịnh độ trước thì phải quay về báo tin.

Sư Tử Giác vãng sanh trước, sau khi rời đi thì không có tin tức gì; sau đó Vô Trước Bồ-tát vãng sanh, sau khi sanh tới đó thì 3 năm sau mới quay về báo tin. Thiên Thân Bồ-tát cảm thấy kỳ lạ, ông nói chúng ta đã hẹn nhau, tới đó lập tức sẽ báo tin, sao 3 năm anh mới báo vậy? Vô Trước nói với ông, một ngày ở cõi trời Đâu-suất bằng 400 năm ở nhân gian, anh vừa tới liền lập tức trở về, thì thế gian đã qua 3 năm rồi. Bạn nghĩ thử xem không phải vậy sao? Một ngày ở đó là 400 năm ở nhân gian chúng ta, 3 năm không phải là tới đó một vòng rồi lập tức quay về báo tin sao? Thiên Thân lại hỏi, vậy Sư Tử Giác đâu? Vô Trước nói Sư Tử Giác không tiến vào nội viện, ở ngoại viện mê đắm những thiên nữ kia, anh ấy đã đọa lạc rồi. Chuyện này có ghi chép trong kinh Phật. Cho nên thời gian không giống nhau, tới thế giới Tây Phương Cực Lạc một vòng thì chênh lệch thời gian càng lớn.

Vậy thứ họ nhìn thấy rốt cuộc là cảnh giới gì? Chúng ta tin rằng là cảnh giới tốt. Là cõi Tịnh độ mà A-di-đà Phật đại từ đại bi biến hiện ra, không phải là thật, biến hiện Tịnh độ là để bạn sanh khởi tín tâm. Bạn gặp được ứng hóa thân của A-di-đà

Phật, cũng giống như năm đó Thích-ca Mâu-ni Phật hiện thân trên thế gian của chúng ta vậy, là hóa thân trong cõi biến hóa. Để chúng ta sanh khởi tín tâm, an ủi chúng ta, để chúng ta tiếp tục cố gắng, biết được pháp môn này là thật, biết được pháp môn này có thể thành công, trong một đời có thể thành công. Đây là phương tiện thiện xảo của Bồ-tát, chúng ta không thể không biết.

Thực sự vãng sanh Tịnh độ, một niệm lúc vãng sanh, tâm chắc chắn thanh tịnh, mang nghiệp vãng sanh. Mang nghiệp vãng sanh là nghiệp chướng tập khí của mình chưa đoạn trừ, hàng phục rồi, tức là trong sát-na vãng sanh đó không chế được, tuyệt không khởi hiện hành, như vậy mới có thể vãng sanh. Phân biệt chấp trước vừa động, vừa động liền đọa lạc, không đi được. Cho nên chúng ta niệm Phật, bình thường phải luyện công, luyện công gì? Luyện như như bất động, trong thuận cảnh học không sanh tham ái, không lưu luyến; trong nghịch cảnh không sanh sân giận, bình thường đối nhân xử thế phải hòa thuận, tuyệt đối không được kết oán thù với người khác. Bạn xem trong Đại thừa Giáo, đức Phật thường nói: “Bồ-tát đến nơi nào thì đều khiến cho tất cả chúng sanh nơi đó sanh tâm hoan hỷ”, phải ghi nhớ điều này, luôn khiến người khác sanh hoan hỷ, bản thân chúng ta sẽ hoan hỷ, thường sanh hoan hỷ. Chúng ta không làm cho người khác hoan hỷ, người khác cũng sẽ không cho chúng ta hoan hỷ, người cùng tâm này, tâm cùng lý này; nhân gian là như vậy, chín pháp giới cũng là như vậy, đều là một đạo lý, cho nên chúng ta không thể không biết điều này, phải biết làm thế nào để tiêu trừ nghiệp chướng.

Phát hiện thói xấu của chính mình, lúc giảng kinh tôi nhắc qua rất nhiều lần, đây gọi là khai ngộ, giác ngộ rồi. Giác ngộ điều gì? Biết được thói xấu của chính mình. Sau khi giác ngộ phải tu hành, tu hành điều gì? Sửa đổi thói xấu này của mình, sửa đổi gọi là tu hành. Hằng ngày niệm Phật, lạy sám hối, không sửa được, bạn chưa tu hành, tu hành của bạn là giả, không phải là thật, phải hiểu đạo lý này.

Hỏi: Tiếp theo người hỏi nói, đệ tử niệm Phật đã hơn mười năm rồi, từ lúc bắt đầu, hễ niệm Phật là có một luồng khí dao động, đợi đến lúc khí lắng xuống thì người cũng lắng lại. Lại có lúc niệm Phật chuyên chú, thân thể sẽ có mùi thơm, xin hỏi liệu có phải là tu hành sai lệch mới có hiện tượng như vậy không?

Đáp: Lúc niệm Phật trên người có mùi thơm, đây là tướng tốt; còn lúc niệm Phật trên người bị hỗn loạn xao động thì không phải là tướng tốt. Bạn xem thử, chúng ta xem tượng của Phật Bồ-tát đều là như như bất động, không nhìn thấy các ngài ở đó nhảy múa, cũng không nhìn thấy các ngài ở đó ca hát, phải biết điều này, vĩnh

viễn là định, là tĩnh. Thân thể bị chuyển động, đại khái là có hai nguyên nhân, một nguyên nhân thuộc về sinh lý. Bởi vì bình thường bạn chưa tu tâm thanh tịnh, lúc muốn tĩnh tâm lại thì về sinh lý sẽ chưa kết hợp nên có hiện tượng này. Một nguyên nhân khác đó là nghiệp chướng, oan gia trái chủ tới chướng ngại bạn, họ không hi vọng bạn thành tựu. Tại sao vậy? Họ đối với bạn vẫn còn rất nhiều ân oán chưa báo, họ đang đợi cơ hội. Bạn thực sự tu hành, thực sự vãng sanh thì họ không báo thù được.

Cho nên người thực sự tu hành thường nghĩ tới oan gia trái chủ của chính mình, mỗi ngày hồi hướng công phu tu học thực sự của chính mình cho họ. Nhất định phải phát nguyện này, sau khi tới thế giới Tây Phương Cực Lạc, lúc quay lại nhất định độ các bạn, họ sẽ không gây phiền phức nữa. Tại sao vậy? Họ ở trong lục đạo cũng rất khổ, cũng rất muốn rời khỏi lục đạo. Bạn có tâm nguyện này, sau khi tới thế giới Cực Lạc thì giúp họ một tay, họ rất hoan hỷ, họ sẽ không gây phiền phức, sẽ không chướng ngại bạn. Tâm của bạn phải thành, tâm chân thành, nói được phải làm được, không được lừa gạt chúng sanh; lừa gạt chúng sanh thì họ tới tìm bạn, vậy thì phiền phức lớn.

Thân thể có mùi thơm, một là cảm ứng, còn một điều khác là khi bạn dụng công chuyên chú, tình huống này rất nhiều, có thiên thần đi ngang qua, nhìn thấy bạn họ kính chào bạn. Họ đứng ở đó một lúc, chắp tay kính chào bạn, trên người thiên thần có mùi thơm. Cho nên mùi thơm này, nếu thời gian họ ở lâu, mùi thơm sẽ kéo dài mùi vài phút, thời gian tương đối dài, nếu như thời gian ngắn, đại khái chỉ có vài giây, đây là kinh nghiệm mà rất nhiều đồng tu đều có.

Hỏi: Thứ tư, bình thường đệ tử không thường bị bệnh, nhưng mỗi lần làm xong nghĩa công trở về nhà, đều cảm thấy khí lực rất yếu. Cầu xin sư phụ chỉ dạy, dạy con làm sao tu sửa tâm hạnh của chính mình?

Đáp: Chuyện này thứ nhất là công việc nhiều tương đối mệt, ngoài ra là từ trường của đạo tràng không giống nhau, bạn sẽ bị quấy nhiễu, cũng tức là nói nguyện lực, niệm lực của bạn chưa đủ mạnh; niệm lực, nguyện lực của chính mình rất mạnh thì bạn sẽ không bị từ trường này quấy nhiễu. Từ trường giống như sóng điện từ vậy, sóng của bạn rất mạnh thì những sóng khác sẽ không quấy nhiễu bạn, nếu sóng của chúng ta rất yếu thì rất dễ bị người khác quấy nhiễu, là đạo lý giống vậy. Quan trọng nhất là nguyện lực của chính chúng ta phải mạnh, niệm lực phải mạnh, cho nên đồng tu nghĩa công nhất định phải dành thời gian nghe kinh. Thông

thường lúc chúng tôi giảng kinh, họ đều ở bên ngoài phục vụ, mỗi lần chúng tôi giảng kinh đều có quay lại video, đồng thời rất nhanh chóng in ra đĩa, hi vọng mọi người cố gắng dành thời gian nghe. Thấu triệt thông đạt lý rồi thì tín nguyện hạnh của bạn liền kiên định, sự kiên định đó là sức mạnh rất lớn, không những lượng công việc của bạn nhiều mà bạn không hề cảm thấy mệt mỏi ra, bạn sẽ [cảm thấy] pháp hỷ sung mãn.

Bạn xem đạo tràng này của chúng ta, hiện tại đại khái mọi người đều có thể thấy được, cư sĩ Dương Thục Phân, mỗi ngày thời gian cô ấy ngủ đại khái chỉ có ba tiếng đồng hồ. Bạn nói xem lượng công việc của cô ấy là bao nhiêu, vô cùng hoan hỷ, không hề mệt mỏi chút nào, ăn ít, ngủ ít. Cô ấy thường nói với người khác, cô ấy nói ngủ sớm dậy sớm, bạn xem buổi tối ba giờ mới ngủ, ba giờ là sáng sớm ngày thứ hai, ba giờ sáng đi ngủ, ngủ sớm, đại khái năm, sáu giờ liền thức dậy, cô ấy nói ngủ sớm dậy sớm. Hiện tại nhóm người đi theo cô ấy, những người cùng làm việc với cô ấy đều ngủ rất ít, không ai có hiện tượng mệt mỏi. Đây là nguyên nhân gì? Thông đạt Phật pháp. Cô ấy nghe tôi giảng kinh 19 năm rồi, hơn nữa nghe rất nghiêm túc, cho nên cô ấy hoàn toàn hiểu được. Cư sĩ Thái Lễ Húc giảng Đệ Tử Quy, ở nơi này giảng qua hai lần, cậu ấy nghe tôi giảng kinh tám năm, nghe tám năm, đều rất chuyên chú, rất tập trung, cho nên sức mạnh của tín nguyện hạnh rất lớn. Mọi người nhìn thấy cư sĩ Thái, sức khỏe cũng không phải là tốt lắm, nhưng mà cậu ấy có thể kiên trì, cậu ấy cũng không cảm thấy mệt mỏi, cũng không cảm thấy uể oải, đây là niệm lực, nguyện lực. Ngũ căn, ngũ lực trong Phật pháp nói tới là: tín, tấn, niệm, định, huệ, chúng đã có sức mạnh, sức mạnh này có sự giúp đỡ rất lớn đối với thân thể khỏe mạnh.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo là đồng tu ở Học viện Công Nghệ Nam Dương tỉnh Hà Nam hỏi, họ có 8 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất là cây có thần cây, hoa có thần hoa, những thần cây, thần hoa này là linh tánh của bản thân thực vật, hay là sinh mạng khác sống nhờ trên chúng?

Đáp: Bạn nói không sai, đích thực là sống nhờ, không phải là bản thân, bản thân chúng không có, là sống nhờ. Vào thời ngày xưa, người xuất gia tu hành đều sống trên núi, nơi ít người lui tới, hoàn cảnh tương đối thanh tịnh. Lấy nguyên liệu ở nơi đó, chặt vài cây gỗ để làm khung, dựng một am tranh nhỏ, đều là tự mình dựng. Cho nên Phật nói, trong “Giới kinh” giảng rất rõ ràng, muốn chặt những cây này, chiều cao của cây này bằng chiều cao của con người thì sẽ có quỷ thần sống nhờ

ở đó, đó là nhà của họ. Hiện tại chúng ta muốn chặt cây này, phải làm thế nào? Phải thông báo cho họ biết trước ba ngày, phải tụng kinh, trì chú cho họ, xin thần cây này chuyển nhà, sau ba ngày mới tới chặt cây. Phải lễ phép với họ, họ cũng sẽ rất hợp tác, bởi vì nhìn thấy bạn tu hành trên núi, họ cũng rất hoan hỷ, sẽ phối hợp với bạn, họ sẽ dọn đi.

Nếu bạn không tới cúng tế, không thông báo với họ, vậy thì đã kết oán thù. Mặc dù họ không bị tổn hại, họ cũng sẽ rời đi nhưng mà rất oán hận, “nhà của tôi, căn phòng của tôi, bạn phá hoại chỗ ở của tôi rồi”, có ý nghĩ oán hận, đều là kết duyên bất thiện. Cho nên nhất định phải biết, [thông báo] trước ba ngày. Chúng tôi ở Úc, các bạn cũng biết người Úc, bởi vì đất nước của họ rộng lớn mà người thì ít, cuộc sống rất nhàn nhã, không năng động như người Hồng Kông, bạn xem người Hồng Kông đi đường như đang chạy, còn bên Úc thì họ đi đường thong thả chậm rãi, làm chuyện gì cũng đều chậm. Quý thần đại khái cũng có thói quen này, cũng chậm, cho nên chúng tôi tới nơi đó, cũng có một tòa nhà dỡ bỏ rồi xây lại. Phía trước cửa có bốn cái cây, chúng tôi y theo Phật pháp thông báo cho họ trước ba ngày. Sau đó thần cây này báo mộng, họ nói sau này hi vọng các người thông báo trước cho chúng tôi bảy ngày, hình như ba ngày thì họ dọn không kịp. Cho nên sau đó chúng tôi hiểu được tình huống này, tốt nhất là trước bảy ngày.

Nói tới chỗ này, những chuyện về quý thân, trong Phật pháp nói chúng sanh chín pháp giới, đây đều là mắt trần của chúng ta không nhìn thấy được. Chín pháp giới, ngoài lục đạo ra còn có Thanh văn, Duyên giác, Bồ-tát, cho nên chín pháp giới đều là chúng sanh. Trong Đại thừa giáo, lục đạo là nội phàm, phàm phu; tứ thánh pháp giới gọi là ngoại phàm. Nội phàm thì lục đạo là ranh giới, bên trong lục đạo gọi là nội phàm, bên ngoài lục đạo là ngoại phàm, không phải thánh nhân. Vậy chúng ta đều gọi thánh nhân, gọi A-la-hán đều gọi là thánh nhân, ở trong Đại thừa Giáo, họ là phàm phu, nội phàm, cao hơn chúng ta. Tiêu chuẩn của thánh là gì? Tiêu chuẩn của thánh là phá một phẩm vô minh, chứng một phần pháp thân, đây là thánh nhân. Bạn vẫn chưa chứng đắc pháp thân, tức là nói bạn vẫn chưa đại triệt đại ngộ, minh tâm kiến tánh thì đều coi là phàm phu. Minh tâm kiến tánh đó là thánh nhân, tại sao vậy? Họ đã siêu vượt mười pháp giới rồi, không những siêu vượt sáu pháp giới mà siêu vượt mười pháp giới, đó mới coi là thánh nhân.

Trong giáo thường nói, bạn xem thử bên ngoài mười pháp giới, đó mới thực sự là nơi thánh nhân sinh sống, gọi là nhất chân pháp giới, thế giới Tây Phương Cực

Lạc là nhất chân pháp giới, thế giới Hoa Tạng cũng là nhất chân pháp giới. Cộng thêm mười pháp giới hợp lại, ít nhất có mười một pháp giới khác nhau, mười pháp giới là mười cõi giới khác nhau, ít nhất có mười một pháp giới khác nhau. Điều này cũng rất khớp, trùng hợp, nhà khoa học hiện nay nói với chúng ta, trong vũ trụ đích thực có chiều không gian khác tồn tại. Chiều không gian khác giống như kênh truyền hình trên tivi của chúng ta vậy, các kênh khác nhau, hiện tại chúng ta chỉ thấy được một màn ảnh, một kênh, không biết được nó còn có rất nhiều kênh; nếu như có thể nhìn thấy rất nhiều kênh thì vũ trụ quan liền khác. Cho nên nhà khoa học nói, về mặt lý luận mà nói thì chiều không gian là vô lượng vô biên, nhưng mà hiện tại khoa học có chứng cứ, đại khái là suy đoán ra được từ toán học, họ nói ít nhất có mười một không gian khác nhau tồn tại; trong Phật pháp của chúng ta gọi là pháp giới, vừa đúng cũng là mười một loại. Không biết cách suy đoán của họ là như thế nào? Đây là một sự trùng hợp.

Khoa học vô cùng hi vọng tìm ra phương pháp để đột phá, đến hiện tại vẫn chưa tìm ra phương pháp. Trong tôn giáo có phương pháp, đột phá chiều không gian sớm nhất không phải là Phật giáo. Lịch sử Phật giáo đến hiện tại, tính theo cách nói của người Trung Quốc, trong sách cổ của Trung Quốc chúng ta ghi chép, Thích-ca Mâu-ni Phật diệt độ đến năm nay là 3.033 năm, đây là người Trung Quốc ghi chép. Nhưng người nước ngoài ghi chép, đến năm nay là Thích-ca Mâu-ni Phật đã diệt độ được hơn 2.500 năm, đại khái cách biệt 500 năm. Rốt cuộc thì cái nào mới đúng? Lời này ai cũng không dám nói, chúng ta cũng không cần nhọc lòng đi nghiên cứu chuyện này, không cần thiết. Cho dù là cách nói của họ đúng thì cũng có hơn 2.500 năm.

Đột phá chiều không gian, tức là biết được lục đạo luân hồi, thực sự nhìn thấy lục đạo luân hồi là Bà-la-môn giáo. Bà-la-môn giáo là Ấn Độ giáo hiện nay, lịch sử của họ, họ tự mình nói là đã có hơn 10.000 năm, bởi vì người Ấn Độ không coi trọng lịch sử, nói hơn 10.000 năm. Nhưng hiện tại trên thế giới thông thường khẳng định nó, tức là khẳng định Ấn Độ giáo có lịch sử lâu đời nhất trên toàn thế giới, ít nhất có 8.500 năm, sớm hơn Phật giáo của chúng ta 5.000 năm. Ấn Độ, Bà-la-môn giáo đột phá trước tiên, dùng phương pháp gì? Dùng thiên định, cho nên công phu định của họ sâu. Trong thiên định nhìn thấy cõi naga quý, địa ngục rất rõ ràng, họ đều có thể nói ra được; nhìn thấy cõi trời, sáu tầng trời Dục giới, mười tám tầng trời Sắc giới, bốn tầng trời Vô Sắc giới, đều nhìn thấy được, tình huống sinh hoạt của người

cõi trời đều giảng rất rõ ràng. Nhưng hiện tượng này rốt cuộc từ đâu mà có? Là nguyên nhân gì sanh ra? Họ không biết, đây gọi là biết là như vậy nhưng không biết tại sao như vậy.

Mãi cho đến khi Thích-ca Mâu-ni Phật xuất hiện trên thế gian mới giảng rõ ràng, giảng thấu triệt sự việc này. Không chỉ lục đạo từ đâu mà có, Phật nói rất rõ ràng, tứ thánh pháp giới từ đâu mà có, cũng giảng rất rõ ràng, có nghiệp nhân của nó, có quả báo của nó. Cho nên, pháp thế gian, pháp xuất thế gian đều không rời nhân quả, nhân thiện nhất định là quả thiện, nhân bất thiện nhất định là quả báo bất thiện. Trong kinh giáo Đại thừa, nhân hạnh của mười pháp giới, trong buổi giảng chúng tôi cũng nói qua rất nhiều lần, kinh Hoa Nghiêm sau này vẫn sẽ giảng tới rất nhiều lần, mỗi lần về sau sẽ giảng thâm nhập hơn, giảng chi tiết hơn, đây là lợi ích của kinh Hoa Nghiêm. Đối với những điều này chúng ta đều rõ ràng, đều hiểu rồi, chúng ta tin tưởng nó, mặc dù chúng ta chưa nhìn thấy, chúng ta tin rằng có căn cứ lý luận. Phàm việc gì đều có lý, hiểu rõ lý rồi thì có thể tin tưởng sự, nếu không hiểu rõ lý, chúng ta sẽ rất khó tiếp nhận sự. Cho nên, hết thấy pháp có lý, có sự, có nhân, có quả. Phật pháp nói tới cao nhất là nói tới tánh tướng, tánh là thể của nó, tướng là tướng mà nó hiện ra, vậy thì giảng rất sâu rồi, chúng ta phải hiểu những đạo lý này.

Hôm nay có đồng tu từ Đài Loan tới, vừa gặp tôi lúc nãy, tôi dùng thời gian rất dài, trên người vị đồng tu này có rất nhiều chúng sanh dựa thân, không phải là dựa thân mà là sống trên người ông ấy. Những chúng sanh này lúc đầu tiến vào ở đều là báo thù, đời quá khứ có thù hằn, thù hằn không phải là bản thân ông ấy, mà là tổ tiên của ông ấy, cho nên hiện tại họ sinh tâm sân giận, muốn đến báo thù. Nhưng mà phát hiện ra điều gì? Phát hiện ra người này là người tốt, nhưng thời gian quá dài rồi, hiện tại muốn thoát ra cũng không được, hi vọng chúng tôi tới giúp đỡ ông ấy. Tại sao ông tới tìm chúng tôi? Biết được đối với chuyện này chúng tôi có thể tiếp nhận, nếu chúng tôi hoàn toàn không tin tưởng chuyện này thì sẽ không để ý tới ông ấy, ông ấy cũng không tới tìm bạn, tìm cũng vô dụng, bạn không chịu giúp đỡ.

Đời này của tôi gặp được chuyện này quá nhiều rồi, cho nên những người cõi u linh này tới tìm tôi cũng khá nhiều, tôi thường giúp đỡ họ, ngay cả “Vạn tánh tiên tổ kỷ niệm đường” cũng vậy, đều là tới tìm tôi. Đây có phải là mê tín không? Người bình thường nói đây là mê tín, thực ra hai chữ mê tín này, mọi người đều mơ hồ chung chung, không hiểu rõ ràng. Mê là bạn không hiểu, bạn không hiểu chân tướng

sự thật, lý sự nhân quả này, bạn đều không tin tưởng nó thì đó gọi là mê tín, tin tưởng nó; bạn không tin tưởng nó cũng gọi là mê tín, tại sao vậy? Bạn chưa hiểu rõ ràng. Chưa hiểu rõ ràng, tin nó là mê tín, không tin cũng là mê tín, mọi người nghĩ thử xem có đúng không? Bạn thực sự hiểu rõ ràng, hiểu thấu triệt, vậy thì không gọi là mê tín.

Về mặt lý luận chúng tôi hiểu rất rõ ràng, trên thực tế chúng tôi tiếp xúc rất nhiều, thực sự có chuyện như vậy. Họ nói tôi mê tín, tôi nói tôi thừa nhận, nhưng còn bạn? Bạn là mê tín ở trong mê tín, bạn tăng gấp đôi, bạn nhiều gấp đôi tôi, bạn là mê mê tín, tôi còn mạnh hơn bạn. Những chuyện này chúng ta cũng không cần tranh cãi với người khác, họ có thể tin thì rất tốt, không tin cũng tốt, rồi có một ngày họ sẽ tin, sau khi tin thì họ sẽ hối hận, quá muộn rồi. Nói tóm lại một câu, đọc sách nhiều hơn, tất cả những vấn đề của chúng ta hiện nay đều là do đọc sách, đọc sách thánh hiền quá ít, [do đó nên] đọc nhiều sách thánh hiền hơn. Không những đối với người khác phải tôn trọng, cả đời tuyệt đối không được có ý niệm ác với người khác, cũng không được có ý niệm ác với quỷ thần. Đối với hết thảy chúng sanh, chúng ta đều thành khẩn, thành thật, kết thiện duyên với tất cả chúng sanh, không được kết ác duyên, phải thường nghĩ đến khiến tất cả chúng sanh tâm hoan hỷ, vậy thì chúng ta vui vẻ biết bao!

Khi những quỷ thần này đến tìm tôi thì nói: pháp sư, thầy có thể tiếp nhận, cho nên con mới tới tìm thầy, mong thầy giúp đỡ. Tìm tới tôi cũng coi như có duyên, cho nên tôi nói tôi sẽ giúp họ, chỗ này của chúng tôi lập bài vị, có thể để họ tới nghe kinh, để họ tới đạo tràng niệm Phật. Họ lại nêu ra, lúc lập bài vị chưa thể tới được, không phải lập bài vị là có thể tới. Lời nói này có đạo lý, không phải không có đạo lý. Ví dụ mời khách tới, chúng ta dùng nhân tình thế gian để nói, hôm nay chúng ta mở tiệc, chúng ta mời mọi người, thiệp mời đều phát cho mọi người. Nhưng không cung kính mời, thiệp mời rất qua loa rồi đem phát, thậm chí là viết thiệp mời cũng không khách sáo. Bạn tới nơi này, ở ngoài cửa có bảo vệ nhìn thấy bạn, nếu họ không tin tưởng bạn thì sẽ không để bạn tiến vào, có chuyện như vậy, rất nhiều. Chúng tôi tham gia rất nhiều hoạt động yên tiệc quy mô lớn này, cầm thiệp mời, nhất định là chủ nhân, thậm chí là người thay mặt chủ nhân nhất định phải đứng ở cửa tiếp đón. Vừa gặp mặt cũng không cần nhìn thiệp mời, bảo vệ nhìn một chút lập tức mời bạn tiến vào. Đó gọi là gì? Tiếp đón long trọng.

Hôm nay chúng tôi mời những quý thân này cũng là đạo lý này, lập bài vị cho họ, không viết thiệp mời; đã chuẩn bị chỗ ngồi rồi, họ nói không có thiệp mời thì không vào được. Cho nên lúc viết bài vị nhất định cung kính lễ thỉnh, tức là mời họ, thủ tục này rất nhiều đạo tràng đều bỏ qua. Làm viên mãn nhất, cô Dương của chúng ta làm rất viên mãn, hình như cô ấy còn giữ đĩa video này, làm một báo cáo về kinh nghiệm của bản thân cô ấy, nói với mọi người cách làm như thế nào. Viết bài vị, cung kính khải thỉnh, tức là kính mời, họ mới hoan hỷ tới, bạn rất tôn trọng họ, không đến cũng áy náy. Không thể không biết điều này. Qua lại với chúng sanh trong chín pháp giới cũng giống như nhân gian vậy, lễ nghi phải chu đáo, thái độ phải thành khẩn thì họ sẽ hoan hỷ tới.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, nếu như thực vật có linh tánh thì cũng sẽ có luân hồi, vậy thì sanh mạng bị tổn hại bởi một bữa ăn chay của chúng ta thậm chí còn sanh mạng bị tổn hại càng nhiều hơn bởi một bữa ăn mặn. Vậy tín đồ Phật giáo bởi vì từ bi không sát sanh mà ăn chay thì không phải đã đánh mất ý nghĩa đó sao?

Đáp: Chuyện này không cần nói nữa, thực vật có thể nói là có linh tánh, nhưng không có thần thức, thần thức của chúng là linh hồn khác sống nhờ ở chỗ của chúng, bản thân chúng không có thần thức. Cây cỏ mặc dù có thần, thần cây cỏ di dân [quy mô] vô cùng lớn, lúc bạn thu hoạch, họ biết thì họ rời đi ngay. Họ giống như dân tộc du mục vậy, khắp nơi đều là nhà, nơi nào có thể ở thì ở, không thể ở thì mau chóng rời đi, không giống cây cối. Thần cây họ sống ở đó thời gian tương đối dài, họ chấp trước đó là nhà của họ, cho nên nhất định phải chào hỏi họ trước. Càng là cây lâu năm thì nếu thần cây sống ở đó lâu, chúng ta thường nói là biến thành Thổ Tinh, thành tinh rồi, có lúc họ cũng sẽ hiện hình, họ đích thực biết hiện hình.

Hỏi: Thứ ba, sanh mạng của thực vật là duyên khởi như thế nào?

Đáp: Duyên khởi này rất sâu, hi vọng bạn nghe kinh Hoa Nghiêm nhiều hơn, kinh Hoa Nghiêm ở phần trước chúng tôi có giảng qua “Duyên Khởi Thâm Tâm”, bạn nghe kỹ một chút. Bởi vì cả vũ trụ này, không chỉ là thực vật, bao gồm khoáng vật, chỉ cần là hiện tượng, trong tông *Pháp tướng duy thức* giảng rất rõ ràng, nhà khoa học hiện nay chia sanh mạng thành hai phần, một là vật chất, một là tinh thần. Trong Phật pháp nói cũng là hai phần này: *sắc pháp, tâm pháp*; tâm pháp chính là linh tánh, sắc pháp chính là vật chất. Người thế gian chia chúng thành hai, Phật pháp coi chúng là một, tại sao vậy? Sắc và tâm cùng cội nguồn, trong Pháp tướng nói, sắc là tướng phần, tâm là kiến phần. Bạn xem trong a-lại-da-thức có ba

phần, tự chứng phần, kiến phần, tướng phần; bát thức, ngũ thập nhất tâm sở thấy đều có ba phần. Trong ba phần này, tự chứng phần là tương đồng, tự chứng phần chính là chân tâm, bổn tánh, pháp tánh mà nhà Phật nói tới. Danh từ rất nhiều, nhưng đều là nói một chuyện, đó là chính mình thực sự, trong Thiên tông thường nói “mặt mũi vốn có trước khi cha mẹ sanh ra”.

Gần đây chúng ta nói tới, tiếp theo vẫn còn chưa giảng tới, vẫn chưa giảng tới kệ tụng của Hiền Thủ Bồ-tát, giảng tới kệ tụng sẽ nói tới, “Nhất Đạo Thâm Thâm” sẽ nói tới. Đây là nói tới ý nghĩa rất sâu rất sâu, giảng tới duyên khởi của vũ trụ, “Nhất Đạo Thâm Thâm”, nhất đạo này là pháp tánh. Pháp tướng là pháp tánh biến hiện ra, cho nên pháp tánh là tự chứng phần, pháp tánh không phải là tinh thần, cũng không phải là vật chất; tinh thần, vật chất đều là sanh ra từ đó. Cho nên tự chứng phần biến thành kiến phần, kiến phần tức là tinh thần, biến thành tâm pháp; từ kiến phần lại biến thành tướng phần, tướng phần tức là vật chất. Cho nên tinh thần và vật chất là cùng một cội nguồn sanh ra, đó không phải là hai chuyện, chỗ này giảng rất sâu. Do đó tất cả vạn sự vạn vật đều đầy đủ công năng bổn tánh, bổn tánh có thấy - nghe - hay - biết, có sắc thanh hương vị, bổn tánh đích thực có điều này. Hiện tại trong kiến phần nhìn thấy rõ ràng nhất là nó có thấy - nghe - hay - biết, trong tướng phần rất dễ dàng nhìn thấy được là sắc thanh hương vị của nó, nhưng đây đều là từ khởi tâm động niệm sẽ sanh ra biến hóa. Mười pháp giới y chánh trang nghiêm khác nhau, Phật nói “hết thấy pháp từ tâm tướng sanh”, tâm thiện, ý niệm thiện của bạn sẽ trở thành rất tốt đẹp; ý niệm bất thiện thì sẽ trở thành rất tệ, trở thành rất xấu xa.

Nếu bạn thông đạt thấu triệt đạo lý này, bạn sẽ hiểu làm thế nào dưỡng sinh, đạo dưỡng sinh, dưỡng sinh không cần đi tìm người khác, chính là đạo lý này. Bạn muốn dung mạo của chính mình trang nghiêm, thân thể rất khỏe mạnh, hằng ngày bạn niệm thiện. Tại sao vậy? Toàn bộ cơ thể sẽ biến hóa, tâm tình của bạn cũng sẽ biến hóa. Trong tâm vô cùng an tĩnh, vô cùng hoan hỷ, tâm này sáng khoái biết bao! Bạn không có sợ hãi, không có ưu lo, không có bận tâm, không có phiền não, cho nên dung mạo của bạn sẽ thay đổi, thể chất của bạn sẽ thay đổi. Lợi ích đầu tiên có được khi học Phật là sức khỏe. Nếu bạn nói tôi học Phật rất nhiều năm, tướng mạo của bạn vẫn như vậy, thậm chí là mỗi năm một kém đi, vậy bạn học sai rồi. Nếu bạn thực sự học rất tốt, không giống nhau, nếu thực sự học tốt, bạn không dễ gì bị lão hóa, không dễ gì già yếu, hơn nữa về phương diện tinh thần, thể lực nhất định có thể cảm nhận rất rõ rệt, không hề khác với lúc trẻ tuổi.

Hiện tại tôi lạy Phật, lạy mọp người xuống sát đất, lạy xuống 100, 200 lạy, tôi cảm giác cũng giống như lúc tôi hai mươi mấy tuổi học Phật vậy. Nhưng chúng ta nhìn thấy rất nhiều pháp sư, sau 50 tuổi thì họ không cách nào lạy mọp người xuống được, họ phải dùng đệm lạy, tuổi tác càng lớn thì đệm lạy càng cao, tôi từng thấy qua chuyện này, xương cốt cứng đờ rồi. Chuyện này thực tình mà nói, công phu không đắc lực, chưa sanh ra biến hóa từ trong tâm. Thân thể được điều khiển bởi tinh thần, do tâm tưởng sanh, đạo lý này rất sâu. Tiến sĩ Masaru Emoto ở Tokyo Nhật Bản làm thí nghiệm nước, tôi từng tới phòng thí nghiệm của ông ấy tham quan hai lần, mỗi lần tới đều được ông ấy nhiệt tình tiếp đón, còn báo cáo chi tiết kết quả thí nghiệm của ông ấy với tôi. Cho nên tôi nói với ông ấy, tôi nói thí nghiệm của ông hoàn toàn tương ứng với lời trong kinh Phật, tôi nói tôi vừa nhìn thấy báo cáo của ông thì tôi liền tán đồng. Nhưng ông ấy làm vẫn chưa đủ, hiện tại nhìn thấy nước là khoáng vật, đã phát hiện ra thấy nghe hay biết, đích thực chứng minh nước có thể nghe, có thể thấy, có thể hiểu ý của con người. Không chỉ nước như vậy, đá cũng như vậy, bùn cát cũng là như vậy, chỉ cần là vật chất thì tất cả đều có thấy nghe hay biết.

Cho nên cả vũ trụ, nói theo lời hiện nay, tức là thể hữu cơ, cả vũ trụ là thể hữu cơ. Tại sao vậy? Pháp tánh biến ra, bản năng pháp tánh chính là như vậy. Cho dù nó biến ra thứ gì, biến thành nguyên tử, điện tử nhỏ hơn đi chẳng nữa, nó vẫn là đầy đủ, tuyệt đối sẽ không đánh mất bản năng của nó, vẫn có sắc thanh hương vị. Thí nghiệm hiện tại của ông, chỉ nhìn thấy sắc của nó, vẫn chưa ngửi thấy hương, vẫn chưa ngửi thấy mùi vị của nó, vẫn chưa nghe thấy âm thanh của nó. Nó vẫn có sắc thanh hương vị, ông chỉ có sắc, ông chưa phát hiện ra thanh hương vị, phải tiếp tục cố gắng. Cho nên khoa học tiên bộ có thể giúp đỡ Phật pháp, Phật pháp có thể giúp đỡ khoa học càng tiên bộ hơn, càng nâng cao hơn.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, tam học giới định tuệ nói do giới đắc định, do định khai tuệ, mà bố thí pháp trong phương pháp bố thí cũng có thể được thông minh trí tuệ, xin hỏi hai loại trí tuệ này có gì khác biệt?

Đáp: Có khác biệt. Trí tuệ có được do định khai tuệ là căn bản trí, bố thí pháp khai tuệ là thuộc về hậu đắc trí, điều này khác nhau. Nhưng căn bản trí là quan trọng nhất, nếu như không có căn bản trí, bố thí pháp của bạn sẽ trở thành thông minh trí tuệ của thế gian. Nếu như trong Phật pháp muốn nâng cao cảnh giới của bạn thì điều

này vẫn chưa đủ. Nhưng nếu có căn bản trí, vậy thì hậu đắc trí và căn bản trí sẽ tương ứng, đây là vô cùng viên mãn, đây mới gọi là trí tuệ cứu cánh viên mãn.

Hỏi: Lúc lạy Phật, ý nghĩa của hai tay lật ngửa, mu bàn chân chụm sát đất là gì?

Đáp: Đây là cung kính, là sự quán tưởng của chúng ta, chúng ta lạy Phật hành lễ một cách cung kính nhất. Đầu chúng ta chạm đất, lúc ngửa tay, ngửa tay ra hi vọng chân của Phật đứng trên lòng bàn tay của mình, là đại biểu ý nghĩa này, gọi là lễ đỡ chân, chúng ta đỡ lấy bàn chân của Phật, đây là lễ kính nhất. Nhưng phương thức lạy Phật này, mỗi động tác đều làm được, thật ra mà nói là vận động rất tốt. Cho nên người học Phật chúng ta không cần làm vận động khác, chỉ cần lạy Phật, lạy Phật là vận động tốt nhất. Tâm thanh tịnh, tâm địa chân thành, chỉ nghĩ đến Phật, thân thể mỗi một động tác đều làm được, đủ lượng vận động cho toàn cơ thể. Đây là động và tĩnh nhất như, tâm là tĩnh, thân là động, không giống với những loại vận động khác. Cho nên đạo dưỡng sinh, dưỡng tâm phải tĩnh, tâm không được động, tâm động thì hỏng rồi; thân thì sao? Thân nhất định phải động. Cho nên, Phật pháp dùng bánh xe làm đại biểu, bạn xem bánh xe, khi xoay thì thân của nó phải động, tâm của bánh xe không động, bạn nghĩ tới đạo lý này. Cho nên nhà Phật dạy người lạy Phật, là đều chăm lo đến thân tâm, là đạo dưỡng sinh tốt nhất.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, lúc pháp sư giảng kinh thuyết pháp, trước giờ chưa từng hiển lộ thần thông, cũng không trực tiếp nói thẳng nhân quả ba đời cho người cầu pháp, lão cư sĩ Hoàng Niệm Tổ cũng có quan điểm này. Nhưng trước đây, hiện tại đều có rất nhiều cao tăng hiển lộ thần thông độ người, hơn nữa có thể khế cơ khế lý, giúp đương sự sám hối, sửa đổi vận mệnh, xin hỏi cách làm như vậy thích hợp không?

Đáp: Lão cư sĩ Hoàng và tôi không có thần thông, muốn hiển lộ cũng không được. Nhưng trong kinh giáo đức Phật nói với chúng ta, chánh pháp tuyệt đối không dùng thần thông để làm Phật sự. Tại sao vậy? Yêu ma quỷ quái đều có thần thông, nếu Phật Bồ-tát cũng dùng thần thông, bạn không có cách nào phân biệt được tà chánh, sẽ làm lẫn lộn Phật pháp; yêu ma quỷ quái không biết thuyết pháp, cho nên một khi Phật thuyết pháp thì họ cũng không có cách nào. Đây là sự từ bi của Phật đối với chúng sanh, phương tiện đối với chúng sanh. Phật giảng rõ ràng đạo lý này cho bạn, giảng rõ ràng phương pháp cho bạn, làm theo luân lý, phương pháp này thì bạn có thể khế nhập cảnh giới, đây là vô cùng đúng đắn. Chuyện cảm ứng có, chúng tôi gặp được rất nhiều, cũng không cần nói ra, sau khi nói ra người khác sẽ nói bạn

mê tín. Cho nên, mặc dù chúng tôi biết nhiều chuyện như vậy, chúng tôi cũng rất ít nhắc tới. Trừ khi là đồng tu nội bộ mình, thời gian học Phật dài rồi, có thể có chút tín tâm với chuyện này, có thể nói chuyện với họ một chút; tín tâm chưa đủ, sơ học thì tuyệt đối không nói.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử đọc được không ít báo cáo về câu chuyện vãng sanh, nhưng luôn cảm thấy những người này sau khi vãng sanh, đa phần đều là bất vô âm tín. Nếu họ tới thế giới Cực Lạc, sau khi gặp được A-di-đà Phật, lại mau chóng quay lại thế giới Ta-bà độ chúng sanh, để mọi người thực sự tin họ vãng sanh, không uổng phí công lao, như vậy tốt biết bao! Cũng để cho những người niệm Phật chúng ta ở trước mặt mọi người có thể kiên định tín niệm vãng sanh thế giới Cực Lạc.

Đáp: Thật ra người vãng sanh thế giới Cực Lạc quay lại rất nhiều, chỉ là bạn không quen biết. Vừa nãy đã nhắc tới, [là do chênh lệch thời gian rất lớn, họ vừa quay lại, thì thế giới này đã qua mấy trăm năm, cho nên người thời đó không thấy được họ. Nhưng họ quay lại nơi này, chúng ta gặp được họ. Các bạn bình tĩnh mà quan sát, những vị tổ sư đại đức nhiều đời, có vị nào không phải là người tái lai? Đều là từ thế giới Cực Lạc quay lại, tới làm ra vô số thị hiện. Không những người quay lại không ít, thị hiện thân phận khác nhau, giống như trong phẩm Phổ Môn nói, nên dùng thân gì độ được thì họ hiện thân đó, hơn nữa hiện thân độ được đều có duyên với chính mình. Cho nên chúng ta học Phật, hi vọng tương lai thành tựu có thể độ chúng sanh nhiều hơn, hiện tại phải kết pháp duyên với chúng sanh, không kết pháp duyên thì sau khi thành Phật sẽ độ chúng sanh rất ít. Tại sao vậy? Duyên của bạn rất ít; rộng kết thiện duyên thì tương lai số chúng sanh được độ sẽ nhiều.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, người hỏi nói đệ tử vô cùng khâm phục pháp sư giải thích đối với ý nghĩa giáo dục của miếu Thành Hoàng, cũng vô cùng tán thán Địa Ngục Biến Tướng Đồ mà tiên sinh Giang Dật Tử vẽ, công đức thù thắng. Thời kỳ mạt pháp, rất nhiều kích thích và cảm dỗ của thanh sắc trên các phương tiện truyền thông, xin hỏi tại sao cũng vẽ chúng sanh địa ngục không mặc quần áo, đệ tử xem chúng sanh địa ngục được vẽ trong “Ngọc Lịch Bảo Sao” đều là mặc quần áo?

Đáp: Không mặc quần áo là cư sĩ Giang Dật Tử vẽ, cư sĩ Giang Dật Tử vẽ dựa theo những gì nói trong kinh Phật. Trong kinh Phật nói, cõi ngạ quỷ mặc quần áo, trong cõi địa ngục thì tội có nặng nhẹ, địa ngục Ngũ Vô Giám tuyệt đối không có quần áo. Họ thọ tội là vĩnh viễn không gián đoạn, nhất định phải thọ báo xong thì họ mới có thể rời đi. Nếu muốn nói tới địa ngục, chúng ta nhất định phải hiểu một đạo

lý, thời gian không phải là thật, hiện tại các nhà khoa học cũng biết được, thời gian và không gian đều không phải là thật. Cho nên trong Đại thừa giáo nói, trong kinh Hoa Nghiêm nói rất nhiều, “niệm kiếp viên dung”, một niệm có thể biến thành vô lượng kiếp, vô lượng kiếp có thể biến thành một niệm. Cho nên thọ tội ở trong địa ngục, nói bao nhiêu kiếp bao nhiêu kiếp thời gian dài như vậy, có thể thời gian ở nhân gian chúng ta không phải quá dài. Chúng ta đọc kinh Phát Khởi Bồ-tát Thủ Thắng Chí Nhạo, cũng gọi là kinh Di-lặc Bồ-tát Sở Vấn, trước đây chúng tôi từng giảng qua, hình như giảng qua ba lần, bạn sẽ hiểu được. Đó là giảng tội nghiệp ở địa ngục A-tỳ, tính theo nhân gian chúng ta, đại khái là hơn 10.000 năm, khoảng bảy tám ngàn năm đến mười ngàn năm, nhưng mà ở trong địa ngục, cảm thọ của họ là vô lượng kiếp. Ngạn ngữ của chúng ta có câu, lúc con người chịu khổ, sống một ngày bằng một năm, chính là cảm xúc này. Lúc rất vui vẻ cảm thấy thời gian rất ngắn, lúc chịu tội hình như thời gian rất dài, đây là thời gian do cảm quan của chúng ta biến hiện ra, không phải là thật, phải hiểu đạo lý này.

Hỏi: Đây là câu hỏi của đồng tu trên mạng đưa ra. Ở chỗ chúng con có một số người tin Phật, học Phật, thậm chí là thọ Bồ-tát giới, họ đều có hiện tượng bị dựa thân. Lúc bị dựa thân cũng giảng thiện pháp, Phật pháp, cũng dạy người ăn chay, niệm Phật, làm việc tốt, còn xem bệnh cho người tin Phật, nói không cần tiền, nhưng đưa tiền cũng nhận, xung quanh luôn có một số tín chúng. Nhân hiện tượng này muốn hỏi một số vấn đề, tiếp theo có sáu câu hỏi. Người dựa thân là chánh tín sao? Niệm Phật có thể vãng sanh không?

Đáp: Người dựa thân phải xem là người thế nào, có chánh tín, có nửa tin nửa ngờ, còn có không tin tới giả mạo lừa gạt người khác, bạn nhất định phải thận trọng. Bạn phải xem họ nói điều gì, nếu lời họ nói như lý như pháp, có thể tin tưởng; nếu lời họ nói không như lý không như pháp thì mời họ mau chóng rời đi, có thể đưa ra mệnh lệnh yêu cầu họ rời đi, mời họ rời khỏi, kính quý thần nhưng tránh xa. Nhưng có một số quý thần thiện, nếu họ nói họ là quý thần tới khuyên bạn, bạn nhất định không nghe nên họ giả mạo. Họ nói tôi là Bồ-tát nào đó tái lai, tôi là vị Phật nào đó tái lai, bạn liền rất tin tưởng. Thực ra không phải, giả mạo nhiều, không phải là thật, chúng ta phải biết điều này. Nhưng đó là thiện, họ cũng mượn danh nghĩa của Phật Bồ-tát, mượn thân thể của người khác làm chút chuyện tốt, tích lũy chút công đức, đây là chuyện thường gặp. Cho nên, chúng ta tiếp xúc với những người này phải thận trọng, phải bình tĩnh, phải dè chừng, không được bị quý thần lừa; bị

người khác lừa thì còn thông cảm được, bị quỷ thần lừa thì rất oan uổng, vậy thì sai lầm rồi!

Hỏi: Thứ hai, người được người dựa thân khám bệnh liệu có thể sanh chánh tín không?

Đáp: Chuyện này cũng phải thận trọng. Người dựa thân xem bệnh cho người khác, chúng ta trên toàn thế giới đích thực chỉ thấy câu chuyện của ông Edgar Cayce ở Mỹ, đó thực sự là thiện thần. Trình độ của ông ấy không phải quá cao, bạn nhìn thấy thiện thần dựa vào người Edgar Cayce, đó là nhân duyên đời trước với Edgar Cayce, dựa trên người ông ấy giúp đỡ ông ấy cả đời. Bệnh nan y mà bác sĩ không cách nào chữa trị được, ông ấy đều có thể chữa khỏi, hơn nữa cả đời đã chữa trị 14.000 ca bệnh, đều có ghi chép chi tiết. Ông ấy tự mình xây một thư viện, những hồ sơ này đều còn, hiện tại còn có rất nhiều người đi nghiên cứu tài liệu của ông ấy. Đó không phải là Edgar Cayce có năng lực gì, bản thân Edgar Cayce tốt nghiệp cấp 2, đều là linh hồn này dựa thân giúp đỡ ông ấy.

Lúc ông ấy bị dựa thân, ông ấy trong trạng thái nửa thôi miên, giống như đang ngủ vậy. Những lời ông ấy nói, sau khi nói ra người bên cạnh ghi chép lại, bản thân ông ấy không biết, sau khi tỉnh lại thì không biết gì hết. Nhưng lúc ông ấy ngủ thì nói chuyện với người khác, bạn hỏi ông ấy điều gì, ông ấy có thể kê đơn cho bạn, dạy bạn uống thuốc gì, dùng phương pháp gì, bệnh thực sự chữa khỏi, cả đời ông ấy trị khỏi cho 14.000 ca. Vị thần này là thần thực sự, không phải là lừa người; nếu bạn hỏi ông ấy đánh bạc, mua vé số thì mua số nào, ông ấy không nói cho bạn biết. Lòng bạn mưu tính bất chánh, ông ấy chắc chắn không để ý đến bạn, nói với bạn đều là giả, để bạn chịu thiệt mắc lừa; lúc bạn khó khăn tới gặp ông ấy, ông ấy thực sự giúp đỡ bạn. Đây là chúng ta nhìn thấy một người có đầu có cuối, thời gian dài như vậy, mấy chục năm, hơn nữa ông ấy có rất nhiều lời tiên tri, bao gồm lời tiên tri thế giới hiện tại động loạn, ông ấy đều từng nói qua.

Rất nhiều người nghiên cứu, tôi thấy đa phần coi trọng về phương diện tiên tri, ông ấy nói thế giới này có tai nạn. Hơn nữa sự thay đổi lớn của vỏ trái đất này, đó là tai nạn vô cùng lớn. Chuyện này xảy ra hẳn là trong vòng 100 năm này, vào năm nào thì ông ấy không nói. Ông ấy nói khu vực nước Mỹ sẽ chìm xuống, Atlantis của trước đây ở Đại Tây Dương sẽ nổi lên. Atlantis vào 50.000 năm trước, bên đó là một đất nước, khoa học kỹ thuật phát triển còn cao hơn hiện nay. Vào thời đó họ dùng nguồn năng lượng lấy được từ vũ trụ, không có ô nhiễm, không giống dầu mỏ hiện

nay của chúng ta có ô nhiễm, như máy bay, ô tô đều có tạp âm, họ không có tiếng ồn. Nhưng người dân cũng là đạo đức suy bại, không tin tưởng luân lý đạo đức, sau cùng một tai họa tự nhiên đã nhấn chìm cả lục địa xuống đáy biển. Ông ấy nói lục địa đó sẽ nổi lên, sau khi nổi lên thì châu Âu và nước Mỹ sẽ chìm xuống, ông ấy nói khoảng 100 năm sau. Ông ấy nói tới lúc đó ông ấy sẽ lại tới, ông ấy sẽ nhìn thấy chuyện này, ông ấy lại tới nhất định là đầu thai làm đứa trẻ, sẽ tận mắt nhìn thấy sự thay đổi này.

Người như vậy không nhiều, rất ít rất ít, ở Trung Quốc những chuyện này chúng ta cũng thường nghe nói, nói tóm lại, đối với chuyện này phải thận trọng. Tốt nhất là học Phật, lý mà Phật giảng là thấu triệt nhất, dùng tâm địa thiện tâm của bản thân chúng ta để tịnh hóa thân tâm của chúng ta. Tâm thanh tịnh thì bạn sẽ không bị nhiễm vi khuẩn gây bệnh, tâm địa của bạn thanh tịnh, hiện tại nói là sức đề kháng, không cần uống thuốc, tâm thanh tịnh là đề kháng; tâm từ bi giải độc, từ bi có thể giải độc. Cho nên thanh tịnh, từ bi, bạn nói xem tốt biết bao! Đây mới gọi là chữa trị tận gốc, không cần dùng thuốc.

Hỏi: Thứ ba, lúc người dựa thân khám bệnh, nói vị Bồ-tát nào đó tới, như Quán Thế Âm Bồ-tát, Địa Tạng Vương Bồ-tát, Ngũ Điện Diêm La v.v... những vị này là thật không?

Đáp: Chuyện này đã nói qua rồi, chưa chắc là thật, đa phần đều là linh quỷ. Chuyện phù loan, lúc tôi còn nhỏ vào thời kháng chiến chống Nhật, thời kỳ đầu kháng chiến tôi ở Phúc Kiến, phong khí phù loan ở Phúc Kiến rất thịnh. Gần như là gia đình trung lưu, trong gian nhà chính đều treo một cái gầu, cái gầu đó dùng để phù cơ. Phía trước rất cầu kỳ, có đầu rồng, thông thường cắm một cây bút, bình thường ở trong bàn cát thì đầu rồng này viết chữ, muốn vẽ bùa thì cắm cây bút, đại khái là dùng chu sa đỏ, nó biết vẽ bùa. Lúc đó chúng tôi còn rất nhỏ, lúc mười một, mười hai tuổi, nhìn thấy chúng tôi rất tin, nhưng không biết là đạo lý gì.

Bởi vì người phù loan, phù loan đó là giống như dùng cái gầu vậy, hai người nâng, đều là người không biết chữ, không phải là cố định. Thông thường đều tìm người thế nào? Vào thời đó, ở trong thành phố không có nước máy, cho nên có người gánh nước, bán nước, bán củi. Đều tìm những người bán nước, bán củi, kéo xe, lúc đó chưa có xe ba bánh, kéo xe kéo, đều là làm lao động chân tay không biết chữ, tìm họ tới nâng. Mỗi người nâng một bên, không ngờ trên bàn cát viết ra chữ, hơn nữa viết rất chính tề, lúc chúng tôi còn nhỏ đứng ở bên cạnh đều có thể đọc ra được. Bên

chạy có người ghi chép, đại khái một tiếng đồng hồ có thể viết ba mươi bốn mươi chữ, không nhiều, viết từng nét một, di chuyển chậm rãi ở đó. Chúng tôi nhìn thấy rất tin tưởng, tại sao vậy? Họ không biết chữ, sau khi viết ra rồi bạn hỏi họ, họ cũng không biết, họ là dựa theo sức mạnh đó để chuyển động.

Sau đó tôi tới Đài Loan, tôi cũng tham quan cơ đàn ở Đài Loan, tôi nghi ngờ vì ở đó chuyên môn có cơ đồng, ngoài họ ra, người khác tới không linh nghiệm, chỉ dựa vào một người, vậy thì có thể làm giả, gian lận. Lúc tôi tới tham quan họ giáng đàn, lúc giáng đàn thì cơ liền động, đầu tiên giống như run rẩy vậy, sau cùng thì tốc độ cử động vô cùng nhanh, vẽ tới vẽ lui trên bàn cát. Chúng tôi đứng bên cạnh nhìn, nhìn hơn một tiếng đồng hồ, không đọc ra được chữ nào. Hơn nữa miệng cơ đồng đó lắm bả nói, người bên cạnh ghi chép lại, một tiếng đồng hồ viết mấy ngàn chữ. Lúc đó tôi đã quen đại sư Chương Gia, tôi thỉnh giáo chuyện này với thầy ấy, tôi nói chuyện này là thế nào? Thầy ấy nói không phải là thật, cho dù là chữ viết chính tề thì đa phần cũng là linh quý, linh quý giả mạo Phật Bồ-tát tới làm chút chuyện tốt. Nhưng cơ đồng giống như Đài Loan thì không đáng tin, bạn mắc lừa, bị người khác lừa gạt mà bạn không biết.

Từ vấn đề này đại sư nói với tôi, nhà Thanh mất nước, mất nước vì phù loan, thái hậu Từ Hy tin chuyện này. Đế Vương nhiều đời nhà Thanh, quy tắc của tổ tông, quy tắc này do Khang Hy đặt ra, bạn xem Khang Hy, Ung Chính, Càn Long về sau đều tuân thủ. Lễ thỉnh học giả, đại đức ba nhà Nho Thích Đạo tới cung đình lên lớp giảng bài, đế vương dẫn theo văn võ bá quan hàng ngày tới nghe giảng, phong khí này tốt! Đại khái chúng tôi nghĩ, có thể thái hậu Từ Hy, đó cũng là đến báo oán, đều là báo thù mà đến, bà ấy đối với những điều Nho Phật Đạo giảng, đại khái bà ấy đều không thích nghe, đều nói thói xấu của bà ấy, cho nên bà ấy đã phê bỏ nó. Trong cung đình từ đó về sau không giảng nữa, không mời những cao tăng đại đức, không mời họ tới giảng kinh nữa. Tìm một nhóm giá cơ phù loan, bà ấy tin chuyện này, quốc gia đại sự không thể giải quyết được đều thỉnh phù loan quyết định, khiến cho mất nước. Đây là đại sư Chương Gia nói với tôi, cho nên việc này không được hoàn toàn tin tưởng.

Cho nên bạn có thông minh trí tuệ, lúc tiếp xúc có thể làm tham khảo, không được coi là thật, coi là thật sẽ hỏng việc. Những linh quý này, chuyện nhỏ họ biết rất rõ ràng, cho nên họ linh nghiệm, họ sẽ khiến bạn tin tưởng, chuyện lớn họ sẽ nói lung tung. Dù sao xảy ra sai sót thì bạn cũng không tìm thấy họ, họ không chịu trách

nhiệm, bạn cũng không tìm thấy họ, cho nên không được. Chúng ta vẫn là đi đường chánh tốt hơn, ít qua lại với họ, thái độ của Không phu tử đối với chuyện này rất đáng để chúng ta học tập, “kính quý thần nhưng tránh xa”, xa tức là không nghe theo họ.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, sau khi người dựa thân khám bệnh cho người khác xong, bản thân họ bị bệnh thì nói là mang nghiệp, tiêu trừ nghiệp thay người bệnh. Họ thật sự có thể mang nghiệp, tiêu nghiệp thay người bệnh sao? Phù hợp với lời Phật nói không?

Đáp: Hoàn toàn không phù hợp. Tại sao vậy? Phật Bồ-tát đều không có thể tiêu trừ nghiệp thay chúng ta, nếu Phật Bồ-tát có thể tiêu trừ nghiệp thay chúng ta, các ngài không tiêu trừ nghiệp thay chúng ta thì không từ bi rồi, làm sao có thể xưng các ngài là Phật Bồ-tát? Cho nên Phật Bồ-tát nói lời thật với chúng ta, nghiệp là bạn tự mình tạo, vẫn là bạn tự mình tiêu trừ, người khác không có cách nào cả. Trong Phật pháp thường nói, tiêu trừ nghiệp là “cha con lên núi, tự mình nỗ lực”, con trai không thể thay cha, cha không thể thay con trai, cho nên nhất định phải tự mình sám hối, tự mình xoay chuyển ý niệm trở lại, vậy mới thực sự có thể tiêu trừ được. Hơn nữa công đức sám hối không thể nghĩ bàn, cho nên chúng ta không được coi thường người ác. Người đó tạo tác tội nghiệp, tạo tác rất nhiều rất nặng, đừng nên coi thường họ, tại sao vậy? Nói không chừng lúc lâm chung họ sám hối, phẩm vị vãng sanh còn cao hơn ta, cho nên công đức sám hối không thể nghĩ bàn, đây là chúng ta thấy được trong kinh “A-xà-thế Vương”.

Lúc vua A-xà-thế còn tại thế, ngũ nghịch thập ác, cấu kết với Đề-bà-đạt-đa, phá hoại tam bảo, giết cha hại mẹ. Lúc lâm chung ông biết sai rồi, sám hối rồi, niệm Phật vãng sanh. Chúng ta nghĩ chắc là hạ phẩm hạ sanh, vậy chúng ta không hoài nghi, hạ phẩm hạ sanh. Phật nói với chúng ta là thượng phẩm trung sanh, chúng ta xem xong thì không tin, nhưng Phật chắc chắn nói lời thật, không nói lời giả. Cho nên sức mạnh của sám hối cũng phù hợp với câu ngạn ngữ của Trung Quốc chúng ta là “lãng tử quay đầu vàng không đổi”, họ thực sự quay đầu, thì đó chính là người tốt bậc nhất. Cho nên nhìn người đừng nhìn quá khứ của họ, quá khứ cho dù tạo tội nghiệp gì thì bạn cũng không cần nhớ đến, bạn nhìn họ hiện tại, bạn nhìn họ sau này, một khi họ hối cải, nghiệp chương đều tiêu trừ hết. Cho nên không được coi thường chúng sanh. Trong kinh nói với chúng ta, “không nhớ ác cũ, không ghét người ác”, vô cùng có đạo lý, chúng ta phải thường ghi nhớ, phải thường học tập.

Sự tốt xấu của người này, thậm chí trước đây họ từng hại tôi, hủy báng tôi, hãm hại tôi, đều không để trong lòng. Chúng ta vẫn là tán thán điều tốt của người khác, họ đều có ưu điểm, chúng ta vẫn là phải tán thán họ; tuyệt đối không được báo thù, như vậy sẽ giúp tâm của bản thân chúng ta thanh tịnh, nghiệp chướng của bản thân chúng ta đã tiêu trừ. Để điều bất thiện của người khác để ở trong lòng mình, giống như ly trà này của chúng ta, coi ly trà này là tâm, đem rác của người khác đều bỏ vào bên trong, người này là ngu ngốc không gì bằng. Tâm thanh tịnh của chính bạn sao lại chứa rác của người khác? Chứa rác của chính mình còn thông cảm được, chứa rác của người khác trong tâm thanh tịnh của chính mình, đây là hồ đồ đến mức không biết tại sao, tuyệt đối không được. Muốn tu tâm thanh tịnh, đừng nhìn sự bất thiện của người khác, cũng đừng nghe sự bất thiện của người khác; nghe thấy, nhìn thấy, tuyệt đối không để ở trong lòng, càng không được để ở trên miệng. Để ở trên miệng thì bạn tạo ác nghiệp, họ tạo ác nghiệp bạn cũng theo họ tạo, vậy thì sai rồi, không được làm như vậy.

Hỏi: Thứ năm, ông ấy nói một mực tin vào thần thông của người dựa thân có phải là chánh pháp không? Niệm Phật có thể vãng sanh không?

Đáp: Không đáng tin, nghe lời dạy bảo của người dựa thân, nếu bạn nói trong Phật pháp có người thành tựu, trong kinh Phật không có cách nói này, tuyệt đối không được đi sai đường. Người học Phật nhất định phải dựa vào kinh giáo, kinh giáo nhất định phải dựa vào Đại tạng kinh. Đại tạng kinh trước đây được biên soạn và hiệu đính rất cẩn thận, những thứ nguy tạo chắc chắn không được để vào trong đó. Nhưng hiện tại đất nước không quản nữa, cho nên in mới Đại tạng kinh có thể có đồ giả nhét vào trong đó. Bây giờ chúng ta xem Đại tạng kinh thì phải xem bản thời xưa, bản thời xưa trước tiên phải tra mục lục, trong mục lục có thì đó là bản đáng tin; nếu trong mục lục của bản thời xưa không có, là thứ hiện nay mới thêm vào, tốt nhất là không xem. Tại sao vậy? Không có nhiều thời gian như vậy, cũng không có nhiều tinh lực như vậy. Những thứ người xưa để lại chúng ta đều đọc không hết, cho nên tôi rất ít đọc chú giải của người hiện đại, tôi đều đọc của người xưa. Không phải coi thường người hiện đại, những thứ thời xưa quá nhiều, còn chưa đọc xong, đợi tôi đọc xong mới đọc của họ.

Hỏi: Cuối cùng ông ấy nói, về hiện tượng này trong cửa Phật hiện nay, một người thực sự tin Phật, niệm Phật nên xây dựng chánh tri, chánh kiến, chánh hạnh như thế nào?

Đáp: Y giáo phụng hành là được, trong kinh đức Phật dạy chúng ta, chúng ta nhất định phải cố gắng tuân theo. Tu Tịnh tông, chúng ta chọn lựa nguyên tắc chỉ dạy cao nhất mà chư Phật Như Lai dạy cho chúng ta, đó là tịnh nghiệp tam phước trong Quán Kinh. Chúng tôi trên toàn thế giới đại khái cũng có hơn 100 Tịnh tông Học hội, chúng tôi đều dựa theo nguyên tắc chỉ dạy này để học tập. Tịnh nghiệp tam phước, ba điều, điều đầu tiên, “hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, từ tâm không giết, tu thập thiện nghiệp”. Thực hành như thế nào? Hiếu thân, tôn sư chúng ta dùng Đệ Tử Quy thực hành, chúng ta học cái này; từ tâm, thập thiện, chúng ta dùng Thập Thiện Nghiệp Đạo thực hành. Đây là nền tảng của nền tảng, không tu từ những điều này, điều đầu tiên không có thì chắc chắn không có điều thứ hai, điều thứ hai bạn xem, “thọ trì tam quy, đầy đủ các giới, không phạm oai nghi”. Hiện tại mọi người đều đã thọ tam quy, thọ rồi như thế nào? Không làm được! Tam quy, quy là quay về, quay đầu, y là dựa vào, bạn thực sự quay đầu chưa? Chưa quay đầu, vẫn là thói quen cũ, tập khí cũ; y là nương tựa tam bảo, bạn chưa nương tựa tam bảo, vẫn là nương tựa tham sân si mạn của chính mình.

Tại sao bạn làm không được? Bởi vì bạn chưa có điều đầu tiên, giống như xây nhà vậy, bạn không có tầng đầu tiên thì làm sao có tầng thứ hai? Cho nên chúng tôi coi trọng Đệ Tử Quy và Thập Thiện Nghiệp Đạo như vậy, đạo lý là ở chỗ này. Bạn không tu từ chỗ này, cả đời của bạn rất khó thành tựu, niệm Phật cũng không nắm chắc vãng sanh. Đây là điều chúng ta đặc biệt phải coi trọng, nên thật nghiêm túc cố gắng học tập. Sau đó từ nền tảng này nâng lên cấp thứ hai, thọ trì tam quy. Thọ trì tam quy là niệm niệm giác mà không mê, đây là quy y Phật; chánh mà không tà, là quy y pháp; tịnh mà không nhiễm, là quy y tăng. Chúng ta từ mê tà nhiễm quay đầu lại gọi là y, quay lại, quay về, nương tựa giác chánh tịnh, đây là nguyên tắc cao nhất mà tất cả chư Phật giáo hóa chúng sanh. Giác chánh tịnh chính là tự tánh, chính là tánh đức, giác chánh tịnh viên mãn rồi chính là Như lai, chính là cứu cánh Phật, đây là nguyên tắc chỉ dạy cao nhất.

Nguyên tắc chỉ dạy dạy học của nhà Nho, bạn xem câu đầu tiên trong Tam Tự Kinh, “người ban đầu, tánh vốn thiện”, giác chánh tịnh là vốn thiện. Cả đời học điều gì? Cả đời học điều này, là học giác chánh tịnh, phải hiểu điều này. Thực hành như thế nào? Thực hành trong giới luật, cho nên không phạm oai nghi, “đầy đủ các giới, không phạm oai nghi”, chúng ta thực sự có thể làm được. Bạn nói hiện nay ngay cả ngũ giới, thập thiện cũng làm không được, nguyên nhân là gì? Không có Đệ Tử

Quy, thực sự có Đệ Tử Quy, ngũ giới, thập thiện rất dễ dàng làm được, là chuyện bình thường trong cuộc sống thường ngày, nên phải làm được, đạo lý ở chỗ này.

Cho nên, thời xưa người học Phật thành tựu nhiều như vậy, nguyên nhân là gì? Từ nhỏ họ đã có gia giáo, Đệ Tử Quy không phải là giáo dục trường học, thế hệ hôm nay của chúng ta đánh mất rồi, tôi thường nói đánh mất ít nhất là ba đời. Đệ Tử Quy là bậc cha mẹ giáo dục con cái, không phải là giáo viên dạy học sinh; nói cách khác, Đệ Tử Quy là chuẩn mực cuộc sống của cha mẹ. Người làm cha mẹ trong cuộc sống hàng ngày chính là hình dáng này, để cho con cái của chính mình từ lúc sanh ra, vừa sanh ra, mắt chúng mở ra thì chúng sẽ biết nhìn, tai chúng sẽ biết nghe, thường nghe thấy nên cũng bị ảnh hưởng. Từ lúc sanh ra mấy ngày cho đến ba bốn tuổi, chúng đã rất hiểu chuyện rồi, cho nên lúc sáu bảy tuổi đi học, giáo viên rất dễ dạy, bởi vì chúng đều được học rồi, những thứ căn bản đều học rồi. Cho nên giáo viên cũng giống như cha mẹ, làm ra tấm gương tốt nhất cho học sinh thấy, cho nên giáo dục chú trọng ở thân giáo thì ấn tượng đó mới sâu sắc.

Hiện tại khó khăn rồi, hiện tại bạn dạy trẻ nhỏ đọc Đệ Tử Quy, sau khi đọc xong nghi vấn của chúng rất nhiều. Nhìn thấy cha mẹ không làm, chúng không tin, “ba mẹ dạy con làm mà ba mẹ không làm, ba mẹ lừa con”, nhìn thấy giáo viên cũng không làm, cho nên chúng không thể tin thọ phụng hành. Hiện nay muốn giải quyết vấn đề này, chính là cha mẹ, con cái và giáo viên cùng nhau học. Cha mẹ, giáo viên làm được trước thì học sinh mới tin tưởng, mới có thể tiếp nhận, mới nghiêm túc phụng hành; nếu phụ huynh và giáo viên không phối hợp thì sách này không có ích gì, đọc thôi chứ không làm được, vậy thì bạn không được thọ dụng.

Hỏi: Đây là [câu hỏi của] đồng tu trên mạng, tôi nghĩ vị đồng tu này có thể là ở nước ngoài. Ông ấy nói mong sư phụ có thể chuyên môn khai thị nhân quả chi tiết về vấn đề đồng tính luyện ái cho đại chúng. Bởi vì hiện nay vấn đề đồng tính luyện ái của các quốc gia trên toàn thế giới đã vô cùng nghiêm trọng, hiện tại trong nội bộ Phật giáo cũng có một số tăng ni và cư sĩ tại gia là đồng tính luyện ái, đồng thời có không ít đệ tử Phật cũng ủng hộ hành vi loạn luân này. Chúng con rất cần khai thị của sư phụ thượng nhân về vấn đề đồng tính luyện ái này.

Đáp: Thực ra vấn đề này không cần nói nhiều. Tại sao vậy? Nếu bạn thực sự làm theo chỉ dạy của tịnh nghiệp tam phước, bắt đầu làm từ Đệ Tử Quy, từ Thập Thiện Nghiệp Đạo, từ tam quy, ngũ giới thì vấn đề này hoàn toàn không còn nữa. Đây đều là tri kiến bất chánh, phiền não tập khí rất nặng. Chúng ta hiện nay đề

xương giáo dục Phật giáo, giáo dục tôn giáo, đều là giáo dục thương yêu, trong giáo dục thương yêu quan trọng nhất là tự thương yêu mình; chuyện làm trái luân lý đạo đức, chính là không biết tự thương yêu mình, người tự thương yêu mình thì phải coi trọng lời dạy bảo luân lý đạo đức. Luân lý đạo đức không phải do thánh nhân sáng tạo ra, không phải do các ngài phát minh, không phải là giới điều của các ngài mà là thế nào? Là tánh đức của bản thân chúng ta, chúng ta mê rồi, các ngài giác ngộ nên hiển thị ra. Vậy thì biết được người giác ngộ nên là như vậy. Cho nên, tất cả sai lầm đều là người mê hoặc điên đảo làm ra, vấn đề này tự nhiên sẽ được hóa giải.

Hỏi: Đây là câu hỏi của một vị đồng tu ở Phổ Ninh – Sán Đầu. Cư sĩ đã lập gia đình có thể xuất gia không? Sau khi xuất gia, con cái có cần cúng tế họ nữa không?

Đáp: Cư sĩ đã lập gia đình có thể xuất gia, nhưng điều kiện là trước tiên bạn phải ổn định được gia đình. Nếu cuộc sống gia đình bạn có vấn đề, vậy thì bạn đang trốn tránh hiện thực, nếu vậy không được phép xuất gia. Giới luật nhà Phật, xuất gia nhất định phải được cha mẹ đồng ý, nếu bạn đã lập gia đình, ngoài cha mẹ của bạn ra, vợ và con cái bạn đều phải đồng ý, nếu họ không đồng ý thì bạn không được xuất gia. Đây là nhân luân, đạo nghĩa xã hội, không được tùy tiện qua loa, vì việc này có liên quan đến hình tượng Phật giáo. Cho nên bạn học Phật, bạn muốn vãng sanh, muốn thành Phật, cư sĩ tại gia cũng thành tựu giống nhau. Bạn xem trong kinh Vô Lượng Thọ, mười sáu vị chánh sĩ trong kinh Vô Lượng Thọ đều là Bồ-tát tại gia, hơn nữa địa vị đều là Đẳng giác Bồ-tát. Bạn xem danh tự trong kinh liệt kê ra, Bồ-tát xuất gia 4 vị, Bồ-tát tại gia 16 vị, điều này cho thấy tại gia thành Phật giống nhau, thành tổ sư giống nhau, phải hiểu đạo lý này.

Hỏi: Thứ hai, Phật pháp không được tham, tham nói tới [ở đây] là chỉ điều gì?

Đáp: Phạm vi tham vô cùng rộng, cho dù là về mặt tinh thần hay vật chất, pháp thế gian và pháp xuất thế gian đều không được. Tham ái Phật pháp vẫn là tham, chỉ là thay đổi đối tượng mà thôi, tâm tham chưa trừ bỏ thì không ra khỏi lục đạo được, cho nên phải buông xuống thứ này. Phật pháp cũng không được tham, kinh Kim Cang nói rất hay, “pháp còn phải xả, huống hồ chẳng phải pháp”, pháp là Phật pháp, Phật pháp không được tham luyến, huống hồ là pháp thế gian? Hết thấy pháp đều không được tham.

Hỏi: Thứ ba, ông ấy nói con là người làm tình nguyện ở Cư Sĩ Lâm, phụ trách đánh pháp khí, nhưng trong pháp hội có lúc đánh sai, xin hỏi liệu có phải chịu nhân quả không?

Đáp: Đây là điều khó mà tránh khỏi, bởi vì hiện tại bạn vẫn chưa quen thuộc. Bạn đã hiểu được trong đó có trách nhiệm nhân quả thì nhất định phải nghiêm túc học tập, hi vọng sau này sai lầm càng ngày càng ít. Ba năm, năm năm sau tuyệt đối không được có một sai lầm, như vậy là được.

Hỏi: Thứ tư, con thỉnh tượng Phật về nhà thờ cúng, nhưng chưa từng cử hành bất kỳ nghi thức nào, chỉ là mỗi ngày làm thời khóa sớm tối, xin hỏi như pháp không?

Đáp: Như pháp, thỉnh tượng Phật về nhà thờ cúng, không cần bất kỳ nghi thức gì. Tượng Phật thỉnh về nhà cũng không cần khai quang, chuyện này tôi cũng nói rất nhiều. Mọi người đều hi vọng tượng Phật này sẽ linh nghiệm nên nhất định phải khai quang, không khai quang thì sẽ không linh. Bạn thỉnh tôi tới khai quang cho tượng thì sẽ linh, bạn nghĩ thử xem, chỉ bằng bạn lay tôi, tôi còn mạnh hơn tượng Phật nhiều. Tôi bảo tượng linh thì sẽ linh, bảo tượng không linh thì sẽ không linh, vậy Phật Bồ-tát đều phải nghe tôi rồi, quan niệm này là sai lầm. Khai quang rốt cuộc là chuyện như thế nào? Tượng Phật mới làm, hoặc là lễ đường, niệm Phật đường mới xây, nghi thức khai mạc, chúng tôi hiện tại không gọi là khai quang, gọi là khai mạc. Lúc khai mạc nhất định phải giảng giải với mọi người, tại sao lại xây dựng cái này, tại sao phải tạo tượng Phật này, tạo tượng Phật này là dụng ý gì, chúng ta cúng dường có lợi ích gì, sau khi nói ra lời này, đây gọi là khai quang. Là tượng Phật khai quang chúng ta, không phải là chúng ta khai quang tượng Phật, bạn xem điều này điên đảo rồi, vậy thì phiền phức lớn.

Giống như chúng ta cúng Quán Âm Bồ-tát, Quán Âm Bồ-tát đại biểu đại từ đại bi, chúng ta nhìn thấy Quán Âm Bồ-tát, phải sanh khởi tâm từ bi của chính mình đối với hết thảy chúng sanh, là Quán Âm Bồ-tát khai quang từ bi của chúng ta; Địa Tạng Bồ-tát là người con hiếu, nhìn thấy Địa Tạng Bồ-tát, chúng ta liền nghĩ tới phải hiếu thuận cha mẹ, khai quang hiếu kính cha mẹ của chúng ta ra, ý nghĩa này không sai, nhất định phải hiểu điều này. Mỗi vị Phật Bồ-tát giống như môn học trong trường của chúng ta vậy, các ngài đại biểu một môn học, bạn giảng rõ ràng về ngài, nhìn thấy ngài, ngài tới nhắc nhở mình. Bạn nói bạn là người con bất hiếu, có người hằng ngày bên cạnh bạn nhắc nhở bạn “con phải hiếu thuận cha mẹ, con phải hiếu thuận cha mẹ”, nghe vài ngày là bạn liền chán ghét, bạn sẽ oán hận người đó. Phương pháp

trong cửa Phật vô cùng xảo diệu, thờ một bức tượng, bạn nhìn thấy Địa Tạng Bồ-tát rất hoan hỷ, nhìn thấy ngài, ngài đang nhắc nhở bạn; nhìn thấy Quán Âm Bồ-tát sẽ nhắc nhở bạn phải từ bi đối với người khác. Cho nên, hình tượng của tất cả chư Phật Bồ-tát đều là ý này, nhất định không được hiểu sai ý nghĩa, hiểu sai ý nghĩa thì bạn sẽ mắc lừa. Không những Phật Bồ-tát không khai quang của bạn mà bạn càng mê càng sâu, bạn thực sự là mê tín.

Hỏi: Đây là câu hỏi của đồng tu ở Mỹ, ông ấy nói đệ tử đã ăn chay trường hơn hai năm rồi, có người bạn vừa nghe nói con ăn chay trường, rất kinh ngạc nói con chấp trước. Đệ tử liền trả lời, nói căn tánh của con kém cõi, không cách nào so sánh với người có căn tánh tu Mật tông và Thiên tông, cho nên chỉ có thể trì giới niệm Phật. Lại nói người sơ học Phật pháp như chúng con, nên bắt đầu trì giới từ sự tướng, đại Bồ-tát độ hóa chúng sanh, không phải người phàm có thể học được, các ngài không rơi vào nhân quả, những người phàm như con học theo thì nguy, sẽ rơi vào nhân quả. Xin hỏi sư phụ, đệ tử trả lời như vậy có như pháp không?

Đáp: Như pháp, trả lời rất hay, rất như pháp. Nhưng có câu phía sau phải sửa lại, “không rơi vào nhân quả” lời này không được nói, trong Thiên tông có công án Dã Hồ Thiên, chính là câu này. Là một con hồ ly già tu hành rất nhiều năm, ông ta có thể biến thành hình dáng con người, ở trong chùa nghe giảng kinh, cộng tu cùng với mọi người. Người khác đều không biết, cho rằng là cư sĩ lớn tuổi, thiền sư Bách Trượng biết được ông ta là con hồ ly tinh già. Có một hôm hồ ly thỉnh giáo thiền sư Bách Trượng, trước đây ông ta cũng là tam tạng pháp sư, giảng kinh thuyết pháp, nói sai một câu mà đọa làm thân hồ ly 500 năm, cầu pháp sư siêu độ cho ông ta. Pháp sư liền nói, được, ngày mai tôi lên giảng đường thuyết pháp, ông nêu ra vấn đề trước đây của ông ra, người ta hỏi ông thế nào. Tới ngày thứ hai ông ta tới tham gia pháp hội liền đi ra khỏi hàng đặt câu hỏi, trước đây người khác hỏi ông ta: người đại tu hành còn rơi vào nhân quả không? Lúc đó ông ta trả lời “không rơi vào nhân quả”, thế là đọa làm thân hồ ly 500 năm. Thiền sư Bách Trượng đổi một chữ cho ông, không mê vào nhân quả, tới ngày thứ hai thì ông ta vãng sanh, thoát khỏi thân hồ ly.

Không mê vào nhân quả tức là nhân quả rất rõ ràng, không mê hoặc chút nào, nhân thiện có quả thiện, nhân ác có quả ác. Người đại tu hành có thọ hay không? Phải thọ, họ phải thọ nhận, nếu không thọ nhận, thì định luật nhân quả đã bị phá hoại rồi, làm gì có đạo lý này? Nhưng lúc họ thọ nhận, họ có khổ vui không? Không có, tâm của họ thanh tịnh, điều này không giống nhau. Họ thọ ác báo, họ ở trong ác

báo, tâm cũng là thanh tịnh, họ không sanh phiền não. Giống như tiên nhân Nhẫn Nhục, chuyện này các bạn đều biết, câu chuyện này nêu ở trong kinh Kim Cang, vua Ca-lợi cắt thân thể, đó là tai nạn lớn nhất. Nhưng tiên nhân Nhẫn Nhục không có chút tâm sân hận nào, không có tâm báo thù, còn phát nguyện tương lai ta thành Phật người đầu tiên độ là ông, đây chính là không mê vào nhân quả.

Tốt rồi, hiện tại đã hết giờ, hôm nay chúng ta chỉ có thể trả lời đến đây.